

Dokument z 21.07.1373 wymienia Dziwisza, łowczego sieradzkiego, herbu Jelita, jego pieczęć podwieszona pod dokumentem (AAG, Dyp.Gn sygn. 196, oryginał), „ Kodeks Dyplomatyczny Wielkopolski „, T. III, Poznań 1879, Nr 1687 s. 400 – 401 (tłumaczenie Franciszek Zacny, kustosz AP na Wawelu).

Dziwisz, łowczy sieradzki, 1373 lipiec 21 w Opatowie.

Uniwersał w sprawie wzajemnego zabezpieczenia pretensji majątkowych między Dziwiszem łowczym sieradzkim właścicielem Romiszowic a Jakubem rektorem kościoła w Chorzęcinie, wynikłych z wzajemnych zapisów i obligacji zabezpieczonych na wsiach arcybiskupstwa gnieźnieńskiego, w ziemi sieradzkiej leżących i stwierdzonych ku obopólnej satysfakcji. Pierwszym postanowieniem Dziwisza jest działanie na rzecz potwierdzenia tych zapisów przez trybunał piotrkowski i uzyskanie zapewnienia o sumach należnych, oraz personalne potwierdzenie ich zwrotu. Pieniądze obciążające wsie i poddanych dóbr arcybiskupa gnieźnieńskiego zostały potwierdzone prawnie w dniu Niepokalanego Poczęcia NMP na zjeździe w Piotrkowie, słowami przysięgi. Dlatego w tej sytuacji Dziwisz i Jakub winni sobie wzajemnie dochować wiary i złożonego przyrzeczenia.

Dan w wigilię św. Marii Magdaleny 1373 r., w Opatowie, co stwierdzają Mikołaj, prepozyt gnieźnieński i Klemens, archidiakon kaliski, Stoigniew z Trzciny, Taszko z Jankowa i inni wiarygodni.

Pod dokumentem podwieszona pieczęć Dziwisza z Romiszowic, łowczego sieradzkiego, z herbem Jelita i napisem "+S[igillum] DIVISII D'ROMNISE".